

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Flachglas Torgau GmbH

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Întrebările preliminare

- 1) a) Articolul 2 alineatul (2) a doua teză din Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (⁽¹⁾) trebuie interpretat în sensul că numai organismele și instituțiile care, potrivit dreptului național, adoptă decizia finală (cu caracter obligatoriu) în cadrul procedurii legislative acționează în baza capacităților lor legislative, sau acționează astfel organismele și instituțiile cărora dreptul național le-a încredințat competențe și dreptul de a participa în cadrul procedurii legislative, permițându-le în special să prezinte proiecte de legi și să emită avize cu privire la astfel de proiecte?
 - b) Statele membre pot prevedea că noțiunea de autoritate publică nu include organismele și instituțiile care acționează în baza capacităților lor judiciare și legislative numai dacă, la data adoptării Directivei 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului, dispozițiile constituționale ale acestora nu prevăd o procedură de recurs în sensul articolului 6 din directiva menționată?
 - c) Organismele sau instituțiile care acționează în baza capacităților lor legislative sunt excluse din definiția autorității publice numai până la finalizarea procedurii legislative?
- 2) a) Confidențialitatea procedurilor, în sensul articolului 4 alineatul (2) prima teză litera (a) din Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului, este prevăzută de lege atunci când dispozițiile de drept național adoptate pentru a transpune Directiva 2003/4 prevăd, la modul general, că cererea de acces la informații despre mediu trebuie respinsă în cazul în care dezvăluirea acestor informații ar afecta în mod negativ confidențialitatea procedurilor desfășurate de autoritățile publice care sunt supuse obligației de a furniza informații, sau este necesar pentru aceasta ca o dispoziție legală specifică să prevadă confidențialitatea procedurilor?
 - b) Confidențialitatea procedurilor, în sensul articolului 4 alineatul (2) prima teză litera (a) din Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului, este prevăzută de lege atunci când în dreptul național există un principiu general

nescris de drept potrivit căruia procedurile administrative ale autorităților nu sunt publice?

(⁽¹⁾) JO L 41, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 9, p. 200.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 10 iunie 2009 — Ilonka Sayn-Wittgenstein

(Cauza C-208/09)

(2009/C 193/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Ilonka Sayn-Wittgenstein

Pârât: Landeshauptmann von Wien

Întrebarea preliminară

Articolul 18 CE se opune unei dispoziții conform căreia autoritățile competente ale unui stat membru refuză recunoașterea numelui, stabilit în alt stat membru, al unui copil adoptat (adult), în cazul în care numele conține un titlu de noblețe care nu este permis în acest stat membru (inclusiv în temeiul dreptului constituțional)?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 10 iunie 2009 — Lahti Energia Oy

(Cauza C-209/09)

(2009/C 193/16)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Lahti Energia Oy

Alte părți: Lahden seudun ympäristölautakunta, Hämeen ympäristökeskus, Salpausselän luonnonystävät ry

Întrebările preliminare

- 1) Trebuie considerată o activitate în sensul articolului 3 din Directiva 2000/76/CE ⁽¹⁾ arderea în cazanul unei centrale de producere de energie, în calitate de combustibil suplimentar, a unui gaz rezultat dintr-o uzină de gaz, dacă acesta nu este purificat după gazificare?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare ar fi negativ, caracteristicile deșeurilor destinate incinerării sau conținutul de particule sau de alte impurități al gazului care urmează să fie ars au vreun efect asupra aprecierii din cauză?

⁽¹⁾ Directiva Parlamentului European și Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor.

Acțiune introdusă la 11 iunie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-211/09)

(2009/C 193/17)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Karanasou Apostolopoulou și L. Balta, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice și de modificare a Directivei 2002/58/CE ⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor acte Comisiei, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2006/24/CE în dreptul intern a expirat la 15 septembrie 2007.

⁽¹⁾ JO L 105, 13.4.2006, p. 54, Ediție specială, 13/vol. 53, p. 51.

Recurs introdus la 12 iunie 2009 de Anheuser-Busch, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 25 martie 2009 în cauza T-191/07, Anheuser-Busch, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Budějovický Budvar, národní podnik

(Cauza C-214/09 P)

(2009/C 193/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Anheuser-Busch, Inc. (reprezentanți: V. von Bomhard, B. Goebel, avocați)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Budějovický Budvar, národní podnik

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 25 martie 2009 din cauza T-191/07 și
- obligarea reclamantei din primă instanță la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Anheuser-Busch invocă trei motive de recurs, mai precis, în primul rând, o încălcare a articolului 41 alineatul (2) teza a treia din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾ corelat cu norma 16 alineatele (1) și (3) și cu norma 20 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 ⁽²⁾ al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 ⁽³⁾ al Consiliului privind marca comunitară, în al doilea rând, încălcarea articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, și în al treilea rând, încălcarea articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009.

Primele două motive privesc aspecte procedurale. Anheuser-Busch susține că acestea sunt importante în cadrul acestei cauze. Camera de recurs s-ar fi putut pronunța cu privire la opoziția formulată în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 în ceea ce privea berea, numai ținând seama de înregistrarea internațională anterioară nr. 238 203. Aceasta înseamnă de asemenea că nu s-a ținut seama de argumentele prezentate anterior în cursul procedurii de opoziție cu privire la aspectul de a se stabili dacă termenul „Budweiser” este dominant în cadrul mărcilor figurative aparținând Budvar.

Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat că Budvar nu avea obligația legală de a aduce dovezi ale prelungirii validității (mai precis a reînnoirii) înregistrării sale internaționale nr. 238 203. Această obligație rezulta din articolul 41 alineatul